

[Forsvarsministeren.]

ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft var inde paa den Tankegang, at Fremsættelsen af et Lovforslag med et Indhold som dette i Virkeligheden betød, at der var Mangler ved 1937-Ordningen, saaledes at man nu var nødt til at gennemføre disse Ændringer for at faa det hele til at klappe. Det bliver nødvendigt for mig at give et lille Korrektiv til det Indtryk, Offentligheden kan faa af de Bemærkninger, de ærede Medlemmer her har fremsat. De har nemlig ved deres Udtalelser ligesom givet Indtryk af, at hvis man bare havde fulgt deres Raad i 1937 om en noget udvidet Ordning, hvis man, som det bl. a. antydedes dengang, var gaaet tilbage til 1909-Ordningen, saa havde man været fri for dette. Men det er jo ikke Tilfældet.

Det, der sker her, er nøjagtigt det samme, som skete i 1914 paa Grundlag af Militærordningen af 1909. Selv om man igen havde indført denne Ordning af 1909, som man fra visse Sider saa saa meget hen til, havde man ikke undgaaet et Forslag med Bestemmelser af den Art, som indeholdes i §§ 1 og 2. Selv om man var gaaet saa vidt, som det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft var inde paa, at man havde gennemført et Beredskab, hvilende paa, at samtlige tjenstdygtige blev uddannet, kunde man heller ikke have nøjedes med det i en saadan Situation; man vilde have været nødt til at foretage visse Indkaldelser. Jeg tror ogsaa, det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft vil indrømme, at en saadan Ordning næppe heller, hvad de faste Befalingsmænd angaar, under ordinære Forhold, i Fredstider, om jeg saa maa sige, kan være saa udbygget, at man ikke er nødt til at ty til Reservebefalingsmænd og til særlige Foranstaltninger under ekstraordinære Forhold.

Jeg tror, det er rigtigt at gøre opmærksom paa, at det er næppe muligt for nogen her i Tinget, selv om de er misfornøjede med 1937-Ordningen, selv at tage Ansvaret for en Militærordning, som, hvad Befalingsmandsrammerne angaar, er af en saadan Art under normale Tider, at man overhovedet ikke behøver ekstraordinære Foranstaltninger, naar saadanne Forhold indtræder som dem, vi er ude i; thi en saadan Udvidelse af Befalingsmandsrammerne vilde

baade økonomisk og i anden Henseende være en Urimelighed under ordinære Forhold.

Derfor vil jeg sige, at man kan ikke uden videre give Befolkningen det Indtryk, at det er 1937-Ordningens Mangler, der nu hævnner sig; for 1909-Ordningen, som fremhæves paa 1937-Ordningens Bekostning, gav Anledning til tilsvarende Foranstaltninger. Dette Korrektiv vil jeg gerne have Lov at give de ærede Medlemmers Bemærkninger med paa Vejen.

Med Hensyn til § 3 vil jeg gerne sige, at jeg synes, det er en naturlig Foranstaltning, at man affatter Paragraffen saaledes, at Ministeriet faar denne Bemyndigelse til at foretage en rimelig Indskrænkning af Indkaldelserne i de Aar, der følger efter en Aarrække maaske, hvor vi har haft dobbelt saa store Indkaldelser som normalt. En saadan Bemyndigelse var givet i Loven under sidste Krig, en saadan Bemyndigelse var givet fra 1914 til 1918, hvor Regeringspartierne ikke var Flertal i begge Ting. Der har været Enighed i Rigsdagen fra 1914 til 1918 om at give Ministeren en saadan Bemyndigelse til at foretage rimelige Indskrænkninger efter de udvidede Indkaldelser. Det har de to Partier, Venstre og Konservative, der kritiserer denne Bemyndigelse saa stærkt, selv været med til at gennemføre fra 1914 til 1918. Derfor maa jeg sige, at jeg har været i god Tro, naar jeg regnede med, at det var en naturlig Foranstaltning at foretage, en Foranstaltning, der maatte kunne vinde samme Tilslutning fra Partierne her i Rigsdagen, som en tilsvarende Foranstaltning vandt fra 1914 til 1918.

De ærede Partier, Venstre og de Konservative, tager nu et andet Standpunkt, end de var med til at tage fra 1914 til 1918, og det synes jeg ikke er rimeligt, naar det i Øjeblikket gælder om at gennemføre dette Lovforslag med de Foranstaltninger, der knytter sig dertil, i den størst mulige Harmoni. Jeg henstiller derfor til de ærede Medlemmer og til de ærede Partier at se at komme paa andre Tanker, selv om jeg meget vel forstaar deres Synspunkt, saaledes at vi kan samles om Lovforslaget, der altsaa er af samme Art som det, man enedes om at gennemføre fra 1914 til 1918.

Naar man dengang enedes om det, kan jeg tænke mig, at det virkelig havde